ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΗ
ΕΚΡΑΞΗ
ΚΕΝΤΡΙΚΟ ΟΡΓΑΝΟ ΤΗΣ Σ.Ν.ΕΔΕΝ

11 του Γεννάρη | τιμη 50 μίλς | Αριθμος φύλλου 77

Στις άλλες σελίδες:
- Πολιτική ανασκόπηση του 79
- Αγώνας ελλήνων φοιτητων ενάντια στο Ν 815
- Ομιλία Φάντη στην Ουγγαρία
- Κινηματογραφική Λέσχη
- Μαθητικες διαδηλώσεις

20.000 ΟΙΚΟΔΟΜΟΙ ΣΕ ΑΠΕΡΓΙΑ

Οι εργοδότες αρνούνται έστω και μικρες αυξήσεις

Η προγραμματισμένη για την Τρίτη 15η του Γεννάρη μαζικη 24ωρη απεργία των εργαζομένων στην οικοδομικη βιομηχανία αποτελει μια σημαντικη ένδειξη της αδιαλλαξίας και της σκληρης στάσης των εργοδοτων, που προκάλεσαν την απεργία. Συγκεκριμένα οι εργοδότες αρνούνται να παραχωρήσουν στους οικοδόμους ακόμα και τις πολυ συγκαταβατικες αυξήσεις, που ζητουν επίσημα οι δύο μαζικες συντεχνίες ΠΕΟ και ΣΕΚ. Αντίθετα αντιπροτείνουν μηδαμινες αυξήσεις στους μισθους για το 1980 και 1981, που αν γινόταν δεκτες θα καθήλωναν ουσιαστικα το βιοτικο επίπεδο των οικοδόμων για δύο χρόνια.

Τα αιτήματα των συντεχνιων προνοουν για αύξηση 10% απο την 1.1.1980 και 8% απο την 1.1.1980. Τα αιτήματα τούτα είναι πολυ συγκαταβατικα, αν παρτει υπόψη πώς ο επίσημος δείκτης για τον τιμάριθμο δείχνει αύξηση ύψους 12% για το 1979. Στην πραγματικότητα οι αυξήσεις στις τιμες είναι πολυ πιο μεγάλες, γιατι ο επίσημος δείκτης περιλαμβάνει μόνο ορισμένα είδη προϊόντων, πολλα απο τα οποία είναι «ελεγχόμενα» απο την αγορανομία. Στην πραγματικότητα, όμως, η αγορανομία αδυνατει να ελέγξει αποτελεσματικα τις τιμες, με αποτέλεσμα οι πραγματικες αυξήσεις να είναι πολυ ψηλότερες απο το τί αφήνει ο τιμαριθμικος δείχτης να νοηθει.

Οι εργοδότες προβάλλουν το επιχείρημα πως οι εργαζόμενοι παίρνουν τιμαριθμικη αύξηση. Όμως, όπως είναι γνωστο η τιμαριθμικη αύξηση δίνεται πάντα με έξη μήνες καθυστέρηση — πάντα δηλαδη εκ των υστέρων — με φυσιολογικο επακόλουθο τη μη πλήρη αποζημίωση έστω και για τις αυξήσεις στις τιμες που δείχνει ο επίσημος τιμαριθμικος δείχτης.

Τί προτείνουν, όμως, οι εργοδότες στην προκειμένη περίπτωση των οικοδόμων; Προτείνουν αύξηση 4% για το 1980 και 4% για το 1981.

Τα ποσοστα τούτα είναι απαράδεκτα απο κάθε άποψη. Γιατι αν υιοθετηθουν όχι μόνο δεν θα προκύψει καμια βελτίωση στο βιοτικο επίπεδο των οικοδόμων, αλλα αντίθετα θα υπάρξει πραγματικη μείωση σαν αποτέλεσμα του πληθωρισμου. Έτσι η κατανομη του εθνικου εισοδήματος, που κινήθηκε σαν αποτέλεσμα της εισβολης και της μετέπειτα εργατικης πολιτικης των συντεχνιων και της κυβέρνησης πολυ ενάντια στους εργαζόμενους, θα παρει ακόμα πιο ευνοϊκη κατεύθυνση για τους εργοδότες.

Η στάση των εργοδοτων έχει μέσα στα σημερινα πλαίσια γενικώτερη σημασία. Οι πληθωριστικες τάσεις και η οικονομικη κρίση που απειλει την κυπριακη οικονομία ώθησε τον περασμένο χρόνο τους εκπροσώπους του μεγάλου κεφαλαίου στο να αποδυθουν σε μια μεγάλη προπαγανδιστικη εκστρατεία που άμεσο σκοπο είχε να παρουσιαστουν οι εργαζόμενοι σαν υπεύθυνοι για τα προβλήματα. Την εκστρατεία συμπλήρωνε η επίσημη κυβερνητικη πολιτικη που, ντυμένοι μ' ένα μανδύα ψευτο-ουδετερότητας, καλούσε όλες τις τάξεις να υποστουν ομοιόμορφα τις θυσίες. Η ουσία του θέματος είναι βέβαια άλλη: *Οι εργοδότες αρνούνται να δεχτουν οποιαδήποτε μείωση των τεραστίων ποσοστων κέρδους που πραγματοποιουν.* Έτσι προσπαθουν να περάσουν τα βάρη στους ώμους των εργαζομένων. Και αν η σκληρη στάση των εργοδοτων συνεχιστει, όπως εμφανίζεται τώρα στην οικοδομικη βιομηχανία, μια μεγάλη όξυνση της ταξικης πάλης είναι βέβαιη και πολυ κοντα στον ορίζοντα. Η όξυνση των ταξικων ανταγωνισμων

στην 6η σελίδα

ΕΛΛΑΔΑ:
ΦΟΙΤΗΤΙΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟΝ Ν. 815

Η Ελλάδα βρίσκεται μέσα σε μια πορεία πολιτικής αλλαγής. Η δεξια κυβέρνηση Καραμανλη χάνει ολοένα έδαφος μέσα στον λαο και αντίστροφα η δύναμη του ΠΑΣΟΚ μαγαλώνει. Ταφτόχρονα το Ελληνικο Κεφάλαιο περνα σε μια ανάπτυξη των εσωτερικων επενδύσεων. Έτσι για να σιγουρέψει τα κέρδη -του επιβάλλει νόμους ενάντια στα συνδικαλιστικα δικαιώματα των εργατων, και ενάντια στις λαϊκες διαμαρτυρίες (αντιτρομοκρατικος νόμος). Με τον ίδιο τρόπο προσπαθει να τροποποιήσει την Παιδεία ώστε να την προσαρμόσει στις ανάγκες -του.

Η μεταρρύθμιση του αφορα ένα *απλο σύστημα εκπαίδευσης* που στέλνει τα 80% των μαθητων στις τεχνικες σχολες και στα εργοστάσια. Αφτο πετυχαίνεται με μια διαδικασία *επιλογης* που προωθουν οι εξετάσεις για τα λύκεια και τα ΑΕΙ. Έχουμε την μείωση των εισαγωμένων στα Πανεπιστήμια και την αύξηση των εισαγωμένων στα ΚΑΤΕΕ.

Για την ελληνικη αστικη τάξη η γενικη μόρφωση (γιατροι, δικηγόροι, καθηγητες), είναι άχρηστοι. Εκείνο που χρειάζεται είναι τεχνοκράτες. Γι' αφτο προωθείται μια ριζικη αλλαγη με υποβιβασμούς σχολων και το ανέβασμα στη κορυφη της πυραμίδας σχολων όπως το Πολυτεχνείο. Δίνεται ιδιαίτερο βάθος στην ειδίκευση.

Για να εξυπηρετήσει αφτες τις ανάγκες που έγιναν πιο επιταχτικες με την ένταξη στην ΕΟΚ η κυβέρνηση της «Νέας Δημοκρατίας» προώθησε για ψήφισμα στη βουλη, πράγμα που πέτυχε χάριν στην πραγματικη -της πλειοψηφίας, τον Νόμο 815.

Τί προνοει ο Ν. 815

Με τον νόμο 815 προωθείται μια εντατικοποίηση των σπουδων με ψηλο βαθμο εξιδείκευσης ώστε να βγαίνουν τεχνοκράτες ικανοι να ανταποκριθουν στις σημερινες ανάγκες του κεφαλαίου. Όσοι δεν μπορουν να ανταποκριθουν πετάγονται έξω. Αφτοι φυσικα είναι οι εργαζόμενοι φοιτητες που η υλικη ανάγκη δεν τους δίνει τον χρόνο να αντέξουν τον ανταγωνισμο με τους άλλους συμφοιτητες -τους.

Οι εξεταστικες πρόνοιες του νόμου έρχονται να προωθήσουν και να στηρίξουν αφτη την εντατικοποίηση.

Έτσι καταργούνται οι μεταφορες και η γραπτη τρίτη εξεταστικη περίοδος. Ταυτόχρονα μπαίνει ένα μάξιμουμ όριο περάτωσης των σπουδων που είναι ίσο με τα 3/2 του συνολικου κανονικου χρόνου.

Ακόμα ο 815 καταργει στην ουσία -του το Πανεπιστημιακο άσυλο και δίδει το δικαίωμα επέμβασης μέσα στα πανεπιστήμια στους διάφορους κατασταλτικους μηχανισμους της άρχουσας τάξης (ΜΑΤ, ροπαλοφόροι).

Απο το καιρο της ψήφισης-του Καλοκαίρι 78 μέχρι και του Οχτώβρη του 79 ο 815 περνούσε κυμματιστα στις διάφορες σχολες με την μορφη προγραμμάτων σπουδων, πιο σκληρων Εξετάσεων συνεχων προόδων, παρουσίες, εντατικοποίηση κλπ.

Η ΠΟΡΕΙΑ ΤΩΝ ΓΕΓΟΝΟΤΩΝ

Μπροστα στο ενδεχόμενο τα 70 με 80 στα εκατο των πρωτοετων φοιτητων να χάσουν την χρονια-τους η ΕΦΕΕ οργανώνει συγκέντρωση προς τα Προπύλαια στις 25 του Οκτώβρη ενάντια στο Ν. 815.

Σ' αυτην η Πσκ-ΚΝΕ η Πασπ - Ν. ΠΑΣΟΚ και ο Δ.Α —ΕΚΟΝ Ρ. ΦΕΡΑΙΟΣ κατεβαίνουν με γενικα συνθήματα ενάντια στο νόμο. Στη διάρκεια της συγκέντρωσης τα ΜΑΤ χτυπουν ένα τμήμα -της που βρίσκεται επι της οδου Πανεπιστημίου. Μετα την συγκέντρωση τα ΜΑΤ εκβάλλουν στην Νομικη, ξυλοκοπουν τους εκει φοιτητες.

Με αφορμη τα γεγονότα της 25/10 η ΕΦΕΕ οργανώνει νέα συγκέντρωση για την υπεράσπιση του Ασύλου στη πρώτη του Νιόβρη. Νέα επεισόδια ΜΑΤ και αναρχικων γύρω απο το Πολυτεχνείο.

Στις 17 του Νιόβρη και στις 18 γίνονται συγκρούσεις ανάμεσα σε Κνίτες και ομάδες αναρχικων.

Ακολουθει πορεία των φοιτητων στο Υπουργείο Παιδείας και έπειτα στα Προπύλαια, μετα απο απόφαση της ΕΦΕΕ. Αυτο στις 19. Τη Δεφτέρα 3 του Δεκέβρη η Γενικη Συνέλευση του Χημικου Αθηνων αποφάσισε την πενθήμερη κατάληψη της Σχολης με συντριπτικη πλειοψηφία 133 - 11.

Την επόμενη μέρα καταλαμβάνεται η Πολυτεχνικη της Ξάνθης. Στις 7 του Δεκέμβρη, μονοήμερη κατάληψη του Γεωλογικου Αθήνας μετα απο απόφαση της Γ.Σ.

Στις 8 του μηνος, η Γ.Σ. του Χημικου αποφασίζει συνέχιση της κατάληψης.

Στις 10 του μηνος, η Γ.Σ του Φυσικου Αθηνων αποφασίζει κατάληψη με 271 έναντι 242.

Την ίδια μέρα οι Γ.Σ Γεωλογικου Αθηνων και Πολιτικων Μηχανικων Ε.Μ. ανανεώνουν αποφάσεις -τους για κατάληψη ενω στη Ξάνθη αναστέλλεται.

Στις 11 του Δεκέβρη η Νομικη θα πραγματοποιήσει κατάληψη. Το Κ.Σ. της ΕΦΕΕ αποφασίζει καταλήψεις για τις 17, 18, 19 Δεκέβρη κατόπιν πρότασης της ΠΑΣΠ.

Την επόμενη μέρα η Γ.Σ Ηλεκτρολόγων. ΕΜΠ αποφασίζει άμεση κατάληψη. Επίσης στις 12 του Δεκέβρη η Γ.Σ. Φαρμακευτικου αποφασίζει κατάληψη. Στη Θεσσαλονίκη κατάληψη αποφασίζουν άλλες πέντε Σχολες.

Μπροστα σ' αφτη τη δυναμικη πορεία των πραγμάτων η κυβέρνηση αποφασίζει το κλείσιμο των Σχολων για να εμποδίσει τις καταλήψεις.

Μετα απο μεταμεσονύκτια συνεδρία της ΕΦΕΕ αποφασίζεται η κατάληψη ΟΛΩΝ των Πανεπιστημιακων σχολων της χώρας πράγμα που γίνεται την επομένη.

Στις 14 του Δεκέβρη μετα απο συγκέντρωση της ΕΦΕΕ στα Προπύλαια γίνονται δύο ξεχωριστες πορείες η μια προς το Υπουργείο η άλλη προς τη Βουλη.

Την Κυριακη 16 του Δεκέβρη γίνονται σοβαρα επεισόδια στη Φυσικομαθηματικη Αθηνων ανάμεσα σε Κνίτες και φοιτητες άλλων παρατάξεων, έπειτα απο επίθεση των πρώτων εναντίον των άλλων που βρίσκονται μέσα στη σχολη.

Με τις γιορτες οι καταλήψεις αναστέλλονται. Η κυβέρνηση Καραμανλη εξαγγέλει «νέα» μέτρα για την Παιδεία σε μια προσπάθεια -της να ελιχθει και να της δοθει χρόνος να χτυπήσει το φοιτητικο κίνημα. Αφτα αφορουν αναστολη των προνοιων -του 815 στο εξεταστικο και την προετοιμασία νέου νόμου, μέχρι το καλοκαίρι απο τους Πρυτάνεις.

Ο Παπανδρέου δηλώνει ότι εδω αρχίζουν οι αγώνες των φοιτητων.

ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΚΦΡΑΣΗ

ΤΑΞΙΚΟ ΜΙΣΟΣ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΕΡΓΟΔΟΤΕΣ ΑΤΑΞΙΚΕΣ ΕΥΧΕΣ ΑΠΟ ΤΗ ΧΑΡΑΥΓΗ

Σε πρωτοχρονιάτικο χαιρετισμο-του προς τους εργοδότες, ο Πρόεδρος της Ομοσπονδίας Εργοδοτων (ΟΕΚ)Α κ. Ρένος Σολωμίδης χρησιμοποίησε την ευκαιρία για να εξαπολύσει μια νέα επίθεση ενάντια στην εργατικη τάξη και την «υπέρμετρον αύξησιν των χρηματικων εισοδημάτων» των εργαζομένων πράγμα που έκανε τη «Χαραυγη» της 5ης του Γεννάρη του '80 σε κύριο άρθρο της εφημερίδας – να αποκαλέσει – πολυ σωστα – τον χαιρετισμο σαν έκφραση «ταξικου μίσους». Γιατι είναι πια ξακάθαρο πως εισερχόμαστε σε μια περίοδο αυξανόμενης οικονομικης κρίσης στην Κύπρο. Οι εργοδότες που συνήθισαν σε ψηλα ποσοστα κέρδους ξέρουν πολυ καλα πως για να τα διατηρήσουν πρέπει να χτυπηθει το βιοτικο επίπεδο των εργαζομένων και τα δικαιώματα που με τόσους αγώνες κέρδισαν σε παλαιότερη περίοδο.

Πολυ σωστα η «Χαραυγη» παρατηρει πως ο κ. Σολωμίδης στο χαιρετισμο -του δεν θυμήθηκε κανένα κοινωνικο μέτρο, ούτε καν τα απαράδεχτα χαμηλα επιδόματα για τα ορφανα». Γιατι σε περιόδους κρίσης του καπιταλισμου είναι ακριβως αυτα τα κοινωνικα ωφελήματα που χτυπιούνται γιατι δεν είναι παραγωγικος τομέας και ο καπιταλισμος αδυνατει να προσφέρει τέτοια ωφελήματα.

Άλλο να κάνεις σωστες παρατηρήσεις όμως - και κάνει πολλες τέτοιες η «Χαραυγη» στο άρθρο -της – κι άλλο να βγάζεις τα σωστα συμπεράσματα. Και το συμπέρασμα της «Χαραυγης» είναι πως «θα έπρεπε .. ακόμα και οι εργοδότες να συμπεριφέρονται πιο υπεύθυνα, λογικα και κοινωνικα, όταν αυτος ο μαρτυρικος λαος αγωνίζεται για επιβίωση».

Γιατι δεν είναι με αταξικες ευχες που αντιμετωπίζεται το ταξικο μίσος των καπιταλιστων. Το ταξικο-τους μίσος προέρχεται απο το απάνθρωπο οικονομικο -τους σύστημα που δεν μπορει να λειτουργήσει χωρις το κέρδος. Έτσι η μόνη μέθοδος που μπορει να προστατεύσει την εργατικη τάξη απο το ταξικο μίσος των καπιταλιστων είναι η αγωνιστικη διεκδίκηση των αιτημάτων -τους για τη διατήρηση και βελτίωση των κεκτημένων δικαιωμάτων των εργατων κι ενος υποφερτου βιοτικου επιπέδου, που γίνεται όλο και πιο δύσκολο για το καπιταλιστικο σύστημα να προσφέρει.

οι απόψεις του Συνδέσμου Κυπρίων φοιτητων Γκρενόμπλ. (Γαλλία)

ΟΞΥΜΜΕΝΑ ΤΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΤΩΝ ΦΟΙΤΗΤΩΝ ΜΑΣ ΣΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟ

Αγαπητη Σύνταξη,

Σας προσκαλούμε να διαθέσετε λίγο απ' τον πολύτιμο χώρο της εφημερίδας -σας για την επιστολη που επισυνάπτουμε.

Θέλουμε να πιστεύουμε πως η εφημερίδα -σας θα φιλοξενήσει και στο μέλλον παρόμοιες επιστολες του Συνδέσμου -μας, που στοχεύουν σε μια ενημέρωση του κοινου, γύρω απ' τα αμέτρητα προβλήματα που συναντούμε σαν ξένοι φοιτητες στη Γαλλία.

Μετα τιμης
Σύνδεσμος Κυπρίων φοιτητων
Γκρενόμπλ

Ο Σύνδεσμος Κυπρίων Φοιτητων της Γκρενόμπλ (Γαλλία), στα πλαίσια των δραστηριοτήτων -του για την αντιμετώπιση των πολλων προβλημάτων που συναντουν οι κύπριοι φοιτητες στη Γαλλία, θεώρησε σκόπιμη και την αποστολη μιας σειρας επιστολων στον Κυπριακο τύπο για μιαν ορθη ενημέρωση γύρω απ' τα προβλήματα αυτα.

Υποχρεωμένοι να καταφύγουμε στο εξωτερικο λόγω έλλειψης πανεπιστημίου στην Κύπρο, συναντούμε όλα τα προβλήματα που μπορει να συναντήσει ένας κύπριος φοιτητης στο εξωτερικο όπως λόγου χάρη προβλήματα στέγης, προσαρμογης, γλώσσας, επιπέδου σπουδων, οικονομικα κλπ.

Τα τελευταία δύο- τρία χρόνια βλέπουμε την κατάσταση να οξύνεται με μια σειρα μέτρα που παίρνει η γαλλικη κυβέρνηση σε μια προσπάθεια -της να αντιμετωπίσει την οικονομικη κρίση που υπάρχει στη χώρα, μέτρα όπως η εγκύκλιος Bonnet που έχει σαν σκοπο τη μείωση του αριθμου των ξένων φοιτητων στη Γαλλία.

Τα άμεσα αποτελέσματα αυτων των μέτρων είναι οι δυσκολίες εγγραφης στα γαλλικα πανεπιστήμια, η μεγάλη επιλογη με αποτέλεσμα την αύξηση του ποσοστου αποτυχίας και οι δυσκολίες για την εξασφάλιση κάρτας παραμονης.

Απο την άλλη πλευρα -της, η κυπριακη κυβέρνηση προσπαθει να ελέγξει και να μειώσει την έξοδο απο την Κύπρο, με εξετάσεις γλώσσας, βίζα, βαθμο ανώτερο απο 15 κλπ.

Διαπιστώνει λοιπον κανεις πως όλες οι χώρες στις οποίες κατέφευγαν οι Κύπριοι για ανώτερες σπουδες κλείνουν διαδοχικα τις πόρτες -τους: εισαγωγικες εξετάσεις στην Ελλάδα, τεράστια αύξηση των διδάκτρων στην Αγγλία, αυστηρα μέτρα στην Ιταλία και Γαλλία για σημαντικο περιορισμο των ξένων φοιτητων. Και γεννάται το εύλογο ερώτημα: που θα μπορουν να καταφεύγουν οι Κύπριοι νέοι που προορίζονται για σπουδες, τουλάχιστον εκείνοι που απωθούνται απ' την Ελλάδα ή που δεν διαθέτουν την οικονομικη δύναμη για φοίτηση στην Αγγλία, και που μέχρι τώρα — απο το 1974, χρονια όπου επεβλήθηκαν οι εισαγωγικες στην Ελλάδα και για τους Κύπριους, και έπειτα, τουλάχιστον, έβρισκαν ανεμπόδιστο καταφύγιο στη Γαλλία και κατα δεύτερο λόγο στην Ιταλία;

Ενω απο τη μια τα προβλήματα σπουδων που αντιμετωπίζουν οι κύπριοι φοιτητες και όσοι προορίζονται για ανώτερες σπουδες αυξάνονται απο χρόνο σε χρόνο, απο την άλλη η δύναμη επέμβασης που διαθέτουν οι φοιτητες -μας και τα όργανα έκφρασης -τους οι φοιτητικοι σύλλογοι — για επίλυση αυτων των προβλημάτων και για διεκδίκηση αιτημάτων είναι, αντικειμενικα και υποκειμενικα, πολυ περιορισμένη. Ζώντας έξω απο το φυσικο -του χώρο το κυπριακο φοιτητικο κίνημα αγωνίζεται, ακόμη δυστυχως, να δώσει πραγματικα σημεία ζωης. Οι επαφες -του με τον κυπριακο χώρο είναι υποτυπώδεις αν όχι ανύπαρκτες με αποτέλεσμα να αγνοούνται σχεδον εντελως στην Κύπρο τα ουσιαστικα προβλήματα που συναντουν οι φοιτητές -μας. Μα μήπως η διαπίστωση του γεγονότος αυτου θάπρεπε να μας κάνει να εγκαταλείψουμε κάθε προσπάθεια για επίλυση των προβλημάτων -μας. Εμεις πιστέβουμε όχι.

Βασιζόμενοι λοιπον πάνω στις ελάχιστες -μας δυνάμεις και ιεραρχόντας τους στόχους -μας και τα μέσα που διαθέτουμε θα κάνουμε το κάθε τι για να έρθουμε σε επαφη με το χώρο -μας, να γνωστοποιήσουμε στην Κύπρο τα προβλήματα -μας και να ζητήσουμε πλατεια υποστήριξη για την επίλυση -τους, πιστεύοντας ταυτόχρονα πως μονάχα τέτοιες προσπάθειες βοηθουν και στο ζωντάνεμα του φοιτητικου -μας κινήματος.

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΓΙΑ ΤΑ ΦΟΙΤΗΤΙΚΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ
ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΚΥΠΡΙΩΝ ΦΟΙΤΗΤΩΝ
GRENOBLE

Παρακαλουνται οι συνδρομητες της Σοσιαλιστικης Εκφρασης που δεν εχουν πληρωσει τες συνδρομες-τους να τις πληρωσουν το συντομωτερο.

Η ΕΚΦΡΑΣΗ χρειαζεται και την δικη σας συνδρομη για να συνεχισει τον αγωνα-της.

Αγοραζετε και διαδιδετε την Σοσιαλιστικη ΕΚΦΡΑΣΗ

ΕΚΔΗΛΩΣΗ

Η Τ.Ο. ΑΤΙ Σ.Ν. ΕΔΕΝ την Παρασκευη 11 Ιανουαρίου η ώρα 7.30 μ.μ. διοργανώνει, στο οίκημα της Λαϊκης Σκηνης Καϊμακλι, εκδήλωση αφιερωμένη στην Παλαιστινιακη Επανάσταση. Η εκδήλωση περιλαμβάνει προβολη ταινίας, ομιλία και καλλιτεχνικο πρόγραμμα. Τα μέλη και φίλοι της οργάνωσης καλούνται να τιμήσουν με την παρουσία -τους τον αγώνα του αδελφου Παλαιστινιακου λαου.

*** Στην εκδήλωση θα παραστει και θα χαιρετήσει ο Πρόεδρος του Σ.Κ. ΕΔΕΚ Δρ. Βάσος Λυσσαρίδης.**

ΜΙΑ ΣΥΝΤΟΜΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΑΝΑΣΚΟΠΗΣΗ

Ο ΧΡΟΝΟΣ ΠΟΥ ΠΕΡΑΣΕ

ΑΝΑΣΚΟΠΗΣΗ ΤΩΝ ΔΙΕΘΝΩΝ ΕΞΕΛΙΞΕΩΝ

Αν δικαιολογημένα η δεκαετία του 70 χαρακτηρίστηκε το τέλος της μεταπολεμικής ανάπτυξης του καπιταλισμου και η απαρχη μιας περιόδου κρίσεων και αστάθειας στον καπιταλιστικο κόσμο, το 1979 έκλεισε την δεκαετία με αντάξια μεγαλοπρέπεια. Δυο αποφασιστικες επαναστατικες νίκες — στο Ιραν και τη Νικαράγουα — έδειξαν ανάγλυφα την ανικανότητα του Αμερικάνικου Ιμπεριαλισμου να επέμβει με τον τρόπο που συνήθιζε μόλις μερικα χρόνια πριν. Αυτη η αδυναμία αποτελει το βασικο δίδαγμα για την επανάσταση που αναπόφευκτα θα χρησιμοποιηθει στα χρόνια που έρχονται.

ΚΑΜΠΟΤΙΑ

Το 1979 άρχισε με την είσοδο των Βιετναμικων στρατευμάτων στην Καμποτία και την ανατροπη του βάναυσου καθεστώτος του Πόλ-Πότ. Το γεγονος προκάλεσε μεγάλη σύγχιση στις καπιταλιστικες κυβερνήσεις και τον τύπο που μέχρι τότε κατηγορούσαν το «απάνθρωπο κομμουνιστικο καθεστως του Πνομ Πένχ» και αποκάλυπταν καθημεριν τα εγκλήματα -του. Όταν όμως ανατράπηκε απο το φιλοσοβιετικο Βιετναμ και όχι απο τους ίδιους ο Πόλ -Ποτ έγινε ξαφνικα η «νόμιμη κύβερνηση της Καμποτίας».

Η πτώση του Πόλ-Πότ ήταν ιδιαίτερα μια σοβαρη ήττα της Κινέζικης ηγεσίας. Αν άφηνε τον μοναδικο -της σύμμαχο στην Ινδοκίνα να χαθει έτσι άδοξα θα γελοιοποιόταν με τον πιο άσκημο τρόπο. Μια και δεν μπορούσε να ανατρέψει την κατάσταση στην Καμποτία επετέθηκε στο Βιετναμ σ΄ ένα πόλεμο γοήτρου. Αφου κατάλαβε όλες σχεδον τις πρωτεύουσες των συνοριακων επαρχιων του Βιετνάμ αποσύρτηκε θεωρώντας ότι το Βιετνάμ τιμωρήθηκε για την εισβολη -του στην Καμποτία. Το νέο Καμποτιανο καθεστως με τη βοήθεια του Βιετνάμ σταθεροποιήθηκε. Τα προβλήματα όμως που συνάντησε ήταν τεράστια με αποκορύφωμα την πείνα του περασμένου φθινοπώρου.

ΠΕΡΣΙΑ

Το Φεβράρη ο Αγιατόλλα Χομεΐνι επέστρεψε θριαμβευτής στη Περσία. Το πιο δυνατο και καλα εξωπλισμένο προπύργιο των ΗΠΑ στη περιοχη κατάρρευσε σαν χάρτινος πύργος μπροστα στον αγώνα του Περσικου λαου. Η ανατροπη του Σάχη και η καταστροφη της Αμερικάνικης επιρροης κατατρομοκράτησαν τους ιμπεριαλιστες και τα αντιδραστικα καθεστώτα που απο τότε ζουν κάτω απο το φάσμα ανάλογης τύχης. Οι ΗΠΑ δεν μπόρεσαν καν ν΄ αντιδράσουν στα γεγονότα και περιορίστηκαν στο ρόλο του παρατηρητη ελπίζοντας πως η επαναστατικη έξαρση θα περνούσε και θα ξαναδινόταν η ευκαιρία να βρουν κάποια μέθοδο επαναπροσέγγισης με την Περσία.

Αυτες οι ελπίδες φάνηκαν να επιβεβαιώνονται όταν τον Αύγουστο ο Χομεΐνι στράφηκε ενάντια στην αριστερα θέτοντας εκτος νόμου το Κ.Κ. και κλείοντας τα γραφεία των Φενταγιν. Όμως πολυ σύντομα η επανάσταση έδειξε στον Χομεΐνι πως ήταν αδύνατο να συγκρατήσει την ορμη των μαζων και το χτύπημα ενάντια στην αριστερα αποδείχτηκε αδύνατο.

Τα χειρότερα προβλήματα που αντιμετώπισε η επανάσταση ήταν οι αυτονομιστικες διεκδικήσεις των διαφόρων εθνοτήτων. Ανίκανος ο Χομεΐνι να λύσει τέτοια προβλήματα αναγκάστηκε να τα χτυπήσει βίαια. Πρέπει να σημειώσουμε πως δεν είναι τυχαίο το ότι οι Φενταγιν αγωνίστηκαν στο πλευρο των Κούρδων. Η μόνη δυνατη λύση του προβλήματος των εθνοτήτων μπορει να βρεθει μέσα σε σοσιαλιστικο πλαίσιο στη βάση της αυτοδιάθεσης.

Μέσα στο επαναστατικο χάος και τα αδιέξοδα που οδηγήθηκε η Περσία απο την εξουσία του κλήρου δεν είναι παράξενο το γεγονος της σύλληψης των Αμερικανων ομήρων απο τους φοιτητες. Μια τέτοια πράξη πριν μερικα χρόνια θα οδηγούσε σε άμεση στρατιωτικη επιχείρηση απο τους Αμερικανους. Σήμερα περιορίζονται σε μια απεγνωσμένη προπαγάνδα.

Πιο είναι το μέλλον της επανάστασης στο Ιραν; Το εσωτερικο ισοζύγιο φαίνεται να είναι τέτοιο που να αποκλείει παλινδρόμηση στην Σαχικη εξάρτηση απο τις Η-ΠΑ. Η αριστερα φαίνεται πολυ αδύναμη για να προχωρήσει την επανάσταση μέχρι το τέλος. Η πιο πιθανη εξέλιξη φαίνεται να είναι κάποιο είδους αυταρχικο καθεστως ανάλογο με το Ιρακ για παράδειγμα, που θα σημαίνει το οριστικο τέλος της καπιταλιστικης δομης αλλα πολυ θα απέχει απο τον πραγματικο σοσιαλισμό. Όμως η διεθνης κατάσταση, η πιθανη νικηφόρα εξέλιξη της επανάστασης σε άλλες χώρες της περιοχης (Σ. Αραβία, Τουρκία, κλπ) μπορει να δώσει νέα ώθηση και στην Ιρανικη επανάσταση.

ΝΙΚΑΡΑΓΟΥΑ

Η νίκη των Σαντινιστων στη Νικαράγουα έδειξε με το ίδιο τρόπο την απόλυτη αδυναμία των ΗΠΑ να επιβάλουν τη θέληση -τους. Ο πολύχρονος φίλος της Αμερικης, ο Αναστάσιο Σομόζα, πετάχτηκε άδοξα απο την εξουσία και η Νικαράγουα έχει ουσιαστικα πια μεταταπει σε μια δεύτερη Κούβα στην Αμερικανικη ήπειρο. Παρ΄ όλη την προσπάθεια της προσωρινης κυβέρνησης να κρατήσει την επανάσταση σε ελεγχόμενα επίπεδα και να αναβάλει την σοσιαλιστικοποίηση της οικονομίας, η αναγκαιότητα για ριζοσπαστικες λύσεις επιβάλλεται. Οι διεθνεις σχέσεις της χώρας μετατοπίζονται ολοένα και πιο μακρια απο την Αμερικη και η Κούβα αποτελει το πρόσωπο -της.

Η επανάσταση της Νικαράγουα είχε σημαντικες επιπτώσεις και σε άλλες χώρες της Λατινικης Αμερικης. Στο Ελ Σαλβατορ μερικοι «μετριοπαθεις» στρατιωτικοι ανάτρεψαν την προηγούμενη δίχτατορία ελπίζοντας να ανακόψουν τις επιτυχίες των αριστερων ανταρτων και των μαζικων κινητοποιήσεων. Αντίθετα όμως οι μάζες μπήκαν στην επίθεση και οι αντάρτες προχωρουν σε ολοένα και πιο σοβαρη δράση.

Στη Βολιβία, για πρώτη φορα στην ιστορία -της, ένα πραξικόπημα που κατάφερε αρχικα να επικρατήσει, αναγκάστηκε τελικα να παραδώσει την εξουσία κάτω απο την πίεση των μαζικων κινητοποιήσεων. Είναι κι αυτο μια σοβαρη ένδειξη της αλλαγης του ισοζυγίου δυνάμεων ανάμεσα στην επανάσταση και την αντεπανάσταση.

ΡΟΔΕΣΙΑ

Στην Αφρικη το 1979 σήμανε το τέλος της ρατσιστικης κυριαρχίας των λευκων στη Ροδεσία. Μπροστα στην αναπόφευκτη έξωση -τους οι λευκοι προσπάθησαν να μεταφέρουν την εξουσία στα χέρια μαύρων που ήταν έτοιμοι να παίξουν το παιγνίδι -τους. Όμως τα όπλα του αντάρτικου βρίσκονται στα χέρια του Πατριωτικου Μετώπου. Έτσι πολυ σύντομα ακολούθησαν, κάτω απο την πίεση της Δύσης και των «μετώπικων» χωρων οι συνομιλίες του Λονδίνου που έφεραν τυπικα τη Ροδεσία κάτω απο Βρεττανικη διοίκηση για τη διεξαγωγη νέων εκλογων. Είναι φυσικα δύσκολο να δει κανένας πως οι νικητες στις εκλογες θα καταφέρουν να αφοπλίσουν τους αντιπάλους -τους. Ο εμφύλιος πόλεμος είναι αμφίβολο αν θα τελειώσει.

Πρέπει ακόμα ν΄ αναφέρουμε την εισβολη της Τανζανίας στην Ουγκάντα και τον τερματισμο των βαρβαροτήτων του Ίντι Αμιν καθως και την ανατροπη του άλλου βάρβαρου δικτάτορα, του Μποκάσα.

ΕΥΡΩΠΗ

Στην Ευρώπη το εργατικο κίνημα περνα μια αντιφατικη περίοδο. Τα εργατικα κόμματα απο τη μια έχασαν (ή δεν κέρδισαν) σημαντικο έδαφος ενω απο την άλλη οι επαναστατικες ιδέες αποχτουν ολοένα και μεγαλύτερη απήχηση αμέσα στις τάξεις -τους. Χαρακτηριστικο παράδειγμα το Εργατικο Κόμμα της Βρεττανίας που έχασε τις εκλογες αλλα στράφηκε απότομα αριστερα στην συνδιάσκεψή του μερικους μήνες μετα. Το Ιταλικο Κ.Κ έχασε ψήφους στις εκλογες για πρώτη φορα μετα απο πολλα χρόνια ενω το Ισπανικο **ΠΣΟΕ** δεν κατάφερε να κερδίσει ψηφοφόρους μέσα σε μια περίοδο σχεδον προεπαναστατικη. Ας σημειωθει ότι ο ηγέτης -του Φελίπε Γκονζάλες, απέτυχε στην προσπάθεια -του να στρέψει το κόμμα δεξια όταν στο συνέδριο καταψηφίστηκε η πρόταση -του για να πάψει να θεωρείται το Κόμμα Μαρξιστικο.

Τέλος δυο λόγια για την Ελλάδα και την Τουρκία. Το 1979 είδε μια μετεωρικη αύξηση της δύναμης του ΠΑΣΟΚ πράγμα που κάμνει πολυ πιθανη την άνοδο του Παπαντρέου στην πρωθυπουργία. Η δεξια αγωνίζεται πια απεγνωσμένα να βρει κάποια φόρμουλα ελέγχου της κατάστασης, ίσως με την Προεδροποίηση του Καραμανλη.

Στη Τουρκία η πτώση του Ετζεβίτ και η άνοδος του Ντεμιρελ δεν πρόσφερε καμμια λύση στην άρχουσα τάξη. Η χώρα εξακολουθει να βρίσκεται στα πρόθυρα της επανάστασης με καθημερινες συγκρούσεις, δολοφονίες και βίαιη στρατιωτικη καταπίεση.

ΚΡΙΣΙΜΗ ΔΕΚΑΕΤΙΑ

Το τέλος του 1979 μας φέρνει πια μπροστα σε μια κρίσιμη δεκαετία. Μια δεκαετία που θα χαρακτηρίζεται απο έντονες συγκρούσεις και αλλαγες. Σ΄ αυτες τις συγκρούσεις οι δυνάμεις της επανάστασης είναι πιο ισχυρες παρα ποτε. Η επιτυχία ή η αποτυχία θα είναι καθοριστικη για το μέλλον της ανθρωπότητας, πράγμα που υπογραμμίζεται δραματικα με τα τελευταία γεγονότα του Αφγανισταν. Όμως για να μπορέσει ο ιμπεριαλισμος να επιδοθει σε μια δυναμικη αναμέτρηση με τα προβλήματα -του, θα πρέπει πρώτα, να συντρίψει το εργατικο κίνημα στις ίδιες τις ιμπεριαλιστικες μητροπόλεις. Και το εργατικο κίνημα είναι σήμερα πολυ δυνατο για κάτι τέτοιο.

ΑΝΑΣΚΟΠΗΣΗ ΚΥΠΡΙΑΚΟΥ

Κατα τα καθιερωμένα θα προσπαθήσουμε να ανασκοπήσουμε τον χρόνο που πέρασε, όχι με σκοπο να παραθέσουμε τα γεγονότα που συμβήκαν μέσα στο 1979, αλλα για να δώσουμε την ευκαιρία στους αναγνώστες -μας να ελεγξουν τις θέσεις της εφημερίδας και τις προβλέψεις -της.

Παρ΄ όλο που στην επιφάνεια τίποτε δεν φαίνεται να έχει αλλάξει στον τόπο -μας κατα το 1979, ωστόσο ορισμένες αλλαγες πρέπει να επισημανθουν γιατι αποτελουν δείχτες που προμηνύουν σημαντικες αλλαγες στο μέλλον.

Γενικα η «λύση» του κυπριακου έχει μείνει στάσιμη. Όταν μιλούμε στην Κύπρο για «λύση», κατάντησε φυσιολογικο να εννοούμε τις ενδοκυπριακες συνομιλίες. Όπως πρόβλεπε η «σοσιαλιστικη εκφραση» οι συνομιλίες απότυχαν παρα τις υποχωρήσεις του Μάρτη 1977 και παρα τις υποχωρήσεις και τις ψευδαισθήσεις που δημιούργησε σε πολλους η συνάντηση Κυπριανου - Ντεκτας και τα δέκα σημεία. Η αποτυχία των «συνομιλιων» που ούτε καν άρχισαν ήταν αποτέλεσμα της εσωτερικης κατάστασης στη Τουρκία, και του διεθνους συσχετισμου των δυνάμεων στην περιοχη της Ανατολικης Μεσογείου που πρόσφατα, μάλιστα, αύξησαν την στρατηγικη σημασία του γεωγραφικου χώρου της Τουρκίας για το ΝΑΤΟ. Η εξασφάλιση ενος ψηφίσματος υπερ της Κύπρου απο τον ΟΗΕ καθόλου δεν αλλοίωσε τούτη την πραγματικότητα, όπως άλλοτε αναμενόταν.

Η άρνηση των ιμπεριαλιστων και της άρχουσας τάξης της Τουρκίας να προβουν σε συμβιβαστικες υποχωρήσεις για να σπάσει ειρωνικα το αδιέξοδο στο Κυπριακο, δεν συνέτισε, όπως ήταν άλλωστε προβλεπτο, την κυπριακη άρχουσα τάξη. Όμως και απο την άλλη πλευρα του ΑΚΕΛ ακούστηκαν πολυ παράδοξα πράγματα. Μπροστα στην αδιαλλαξία των ιμπεριαλιστων προβάλλει μια περισσότερο υποχωρητικη στάση, μιλώντας για νεες συνταγματικες προτάσεις και τολμηρα βήματα με επιδίωξη άγνωστο τι. Φυσικα η ξένη κατάχτηση και οι επεχτατικες βλέψεις της Τουρκίας δεν πρόκειται να αρθουν με ξόρκια ... Το μόνο αποτέλεσμα που έχει μια τέτοια τοποθέτηση είναι η σκλήρυνση της στάσης της τουρκικης κυβέρνησης, η καταβαράθρωση της αγωνιστικης συνείδησης του λαου καθως και η ενίσχυση της γραμμης της δεξιας.

Στο εσωτερικο παρατηρήθηκαν ορισμένες αξιοσημείωτες εξελίξεις. Η αντίδραση έντεινε την επίθεση -της ενάντια στις προοδευτικες δυνάμεις. Αρκετη πίεση εξασκήθηκε πάνω στην κυβέρνηση για ανασχηματισμο του

υπουργικου συμβουλίου με συγκεκριμένη επειδιώξη τον παραμερισμο του υπουργου Παιδείας κ. Σοφιανου και αντικατάσταση -του με πιο δεξιο στοιχείο. Τελικα, όπως είναι γνωστο, η προσπάθεια ματαιώθηκε ύστερα απο μια σειρα απο λαϊκες κινητοποιήσεις.

Όμως η αντίδραση γενικα και ο Δ. Συναγερμος ειδικώτερα έντειναν την δραστηριότητα -τους μέσα στο 1979 σε μια προσπάθεια για πάρα πέρα αποδυνάμωση της Κυβέρνησης Κυπριανου. Ήδη ο Συναγερμος δίδει προεκλογικο κλίμα στις συγκεντρώσεις και στις εκδηλώσεις -του.

Στο οικονομικο επίπεδο η κατάσταση παρουσίασε ενδιαφέρουσες εξελίξεις. Έστω κάπως καθυστερημένα οι προβλέψεις της «Σοσιαλιστικης Εκφρασης» δικαιώθηκαν όσον αφορα την πορεία της κυπριακης οικονομίας. Για πρώτη φορα ο ρυθμος ανόδου των τιμων έγινε διψήφιος αριθμος και έφτασε στο 12%. Παράλληλα το ισοζύγιο πληρωμων παρουσίασε αυξημένα χάσματα.

Μπροστα σε τούτη την κατάσταση το μεγάλο κεφάλαιο αντέδρασε με μια συντονισμένη εκστρατεία ενάντια στους εργαζόμενους. Η κυβέρνηση, ως συνήθως ζήτησε θυσίες απο όλους, που στην πράξη τούτο μεταφράζετε σε επιπρόσθετες θυσίες εκ μέρους των εργαζομένων. Δυστυχως, οι συντεχνίες φάνηκαν να υποκύπτουν μπροστα σε τούτη τη πίεση δηλώνοντας πως θα περιορίσουν τα αιτήματα των μελων -τους.

Οτιδήποτε όμως και να συμβει η Κύπρος δεν μπορει ν΄ αποφύγει τις επιπτώσεις της παγκόσμιας οικονομικης ύφεσης. Το βιοτικο επίπεδο του λαου βρίσκεται σε άμεσο κίνδυνο για μια ακόμη φορα. Η οικονομικη ολιγαρχία δεν μπορει πια να διακηρύσσει το οικονομικο σύστημα σε ομαλη λειτουργία.

Πέρα απο την γραμμη Αττίλα η κατάσταση δεν άλλαξε πολυ. Οι τουρκοκυπριακες μάζες βρίσκονται σε γενικη αντίθεση με το καθεστως Ντενκτας, που αδυνατει να εξασφαλίσει στο λαο ένα ανεκτο βιοτικο επίπεδο. Ενω η αντιπολίτευση ενάντια στα πιόνια της Αγκυρας ογκώνονται, το καθεστως προσπαθει να συγκρατήσει τα πράγματα με μια σειρα απο καταπιεστικα μέτρα.

Τί μπορει κάποιος να περιμένει για το 1980;

Οι ιμπεριαλιστες θα αυξήσουν τις πιέσεις -τους πάνω στον κυπριακο λαο ζητώντας επιπρόσθετες παραχωρήσεις προς τις επεχτατικες βλέψεις της Τουρκικης άρχουσας τάξης. Η δεξια πιθανώτατα να ενδώσει ή να ενδώσει σταδιακα, εν όψει μάλιστα της γνωστης στάσης του ΑΚΕΛ. Έτσι μπροστα στις λαϊκες μάζες που αντιτίθενται στη διαδικασία των υποχωρήσων μπαίνουν σκληρα καθήκοντα. Γιατι οι εξελίξεις στην Περσία και το Αφγανισταν υπαγορεύουν πως ο αμερικάνικος ιμπεριαλισμος θα προσπαθήσει να αξιοποιήσει το στρατηγικο χώρο της Τουρκίας αλλα και της Τουρκίας σε πολυ πιο μεγάλο βαθμο.

Η εκστρατεία της άκρας δεξιας για αύξηση της πολιτικης της επιρροης θα συνεχιστει δεδομένου ότι το 1981 θα είναι Ετος εκλογων. Έτσι η αγωνιστικη γραμμη θα μπει πια σε άμεση και ανελέητη αντιπαράθεση προς την γραμμη της ηττοπάθειας και των απανωτων συμβιβασμων.

Στο οικονομικο πεδίο το 1980 θα φέρει τις πρώτες δύσκολες μέρες. Η ταξικη αντιπαράθεση δεν μπορει, σαν αποτέλεσμα, παρα να οξυνθει. Η λύση δεν είναι εύκολη ούτε μπορει εύκολα να προβλη[illegible] το αποτέλεσμα. Όμως κ[illegible] τούτο τον τομέα οι προο[illegible]κες δυνάμεις έχουν μπρ[illegible] τους νέους αγώνες.

Με την ευκαιρία της ομιλίας του Β.Γ.Γ. του ΑΚΕΛ στην Ουγγαρία

Ο ΦΑΝΤΗΣ, Η ΤΑΞΙΚΗ ΠΑΛΗ ΚΑΙ Η ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΜΕ ΤΟΥΣ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΕΣ

ΤΟ ΧΑΣΜΑ ΜΕΤΑΞΥ ΛΟΓΩΝ ΚΑΙ ΕΡΓΩΝ ΤΗΣ ΗΓΕΣΙΑΣ ΤΟΥ ΑΚΕΛ

«Έχουν βέβαια ένα κοινο χαρακτηριστικο ότι όλοι έχουν απαρνηθει τις επιστημονικες αρχες της ταξικης πάλης, τη διχτατορία του προλεταριάτου, την ανάγκη της ολοκληρωτικης ανατροπης του καπιταλιστικου συστήματος, έχουν απαρνηθει πολλες άλλες βασικες επιδιώξεις της επαναστατικης εργατικης τάξης, που νωρίτερα συμπεριιλαμβανόταν στα προγράμματα -τους. Απαρνούμενα τον ταξικο χαρακτήρα του καπιταλιστικου κράτους και τις αρχες της ταξικης πάλης πολλα απ' αυτα τα κόμματα πλασάρουν τις θεωρίες για «κράτος γενικης ευημερίας» για «υπερταξικο κράτος» για «αρμονία των τάξεων» και άλλες παρόμοιες».

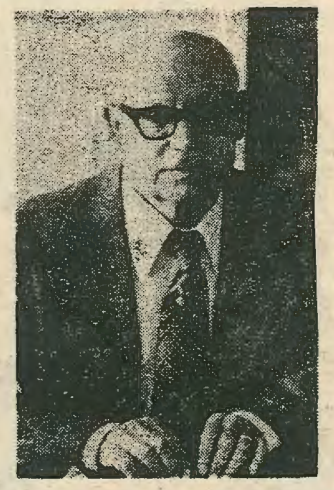

Ο Β.Γ.Γ. τοῦ ΑΚΕΛ,

Πρόκειται για αναδημοσίευση απο παλαιότερη έκδοση της Σοσιαλιστικης Εκφρασης ή για απόσπασμα απο πύρινο λόγο «εξστρεμιστη» αριστερου ενάντια στη ρεφορμιστική πολιτικη της ηγεσίας του ΑΚΕΛ;

Λάθος και τα δυο!

Πρόκειται για απόσπασμα απο ομιλία του Β.Γ.Γ. του ΑΚΕΛ Α. Φάντη σε θεωρητικη διάσκεψη στην Ουγγαρία τον περασμένο Δεκέβρη, και το απόσπασμα αναφέρεται στα σοσιαλιστικα και σοσιαλδημοκρατικα κόμματα (Θέμα της διάσκεψης: «Τρέχοντα προβλήματα των σχέσεων με τα σοσιαλιστικα και σοσιαλδημοκρατικα κόμματα).

Η ομιλία αυτη που έκαμε «εκ του ασφαλους» ο κ. Φάντης στο εξωτερικο, μας δίνει ένα άριστο δείγμα του αγεφύρωτου χάσματος που υπάρχει ανάμεσα στις θεωρίες και διακηρύξεις της ηγεσίας του ΑΚΕΛ και τα πραγματικα έργα και πράξεις -τους στη Κύπρο.

Γιατι τί άλλο απο άρνηση «των επιστημονικων αρχων της ταξικης πάλης» μπορει να είναι η πολιτικη που ακολουθει η ηγεσία αυτη στην Κύπρο με τη γνωστη θεωρία -της για την «πατριωτική αστικη τάξη» που έχει αφεθει να κυβερνα εν λευκω εδω και 20 χρόνια για το «καλο του τόπου»;

Και ποια είναι τα μέτρα που έχει πάρει η ηγεσία του ΑΚΕΛ για να φέρει σε πέρας την «ολοκληρωτικη ανατροπη του καπιταλιστικου συστήματος» ή την υλοποίηση των «βασικων επιδιώξεων της επανασταστικης εργατικης τάξης;»

Μήπως είναι η γραμμη των τολμηρων βημάτων και υποχωρήσεων ένα τέτοιο μέτρο κι ένα δεύτερο η υπογραφη του «βιομηχανικου κώδικα»; Ή μήπως εννοούσε ο κύριος Φάντης τις «εθελοντικες» παραχωρήσεις των εργατων προς τους κεφαλαιοκράτες για τις οποίες μίλησε τελευταία στη βουλη;

Βέβαια έχει απαντήσεις η ηγεσία του ΑΚΕΛ σ' αυτα τα ερωτήματα. Ή μάλλον έχει μόνο μια απάντηση που σερβίρει στο λαο εδω και δύο δεκαετίες τώρα:

— Διεξάγουμε εθνικοαπελευθερωτικο αγώνα τώρα και σ' ένα τέτοιο αγώνα δεν έχει θέση η ταξικη πάλη (τελεία).

Και με τη φράση αυτη η επαναστατικη γραμμη του κόμματος και οι ωραίες διακηρύξεις για ταξικες διεκδικήσεις και ανατροπη του καπιταλιστικου συστήματος αναβάλλονται επ' αόριστο και ισχύουν για όλους εκτος απο την Κύπρο.

Μα μήπως ο ταξικος χαρακτήρας του (Κυπριακου) καπιταλιστικου κράτους αλλοιώνεται με το γεγονος πως η Κύπρος έχει δεχθει ιμπεριαλιστικη επίθεση και κατοχη; Όχι ασφαλως.

Έτσι υπάρχουν και στην Κύπρο τάξεις. Και οι τάξεις αυτες έχουν διαφορετικες επιδιώξεις. Η εργατικη τάξη κι όλα τα καταπιεσμένα στρώματα στην κατεχόμενή και μη κατεχόμενη Κύπρο επιδιώκουν την εθνικη και κοινωνικη απελευθέρωσηταυς. Η αστικη τάξη στα κατεχόμενα επιδιώκει την εκμετάλλευση των Τουρκοκυπριακων μαζων σε μια διχοτομημένη Κύπρο γιατι νοιώθει αδύνατη να συναγωνιστει την Ελληνοκυπριακη αστικη τάξη σ' αυτη την εκμετάλλευση. Κι η ελληνοκυπριακη αστικη τάξη δεμένη με τον ιμπεριαλισμο - αν και πολυ θα τόθελε να εκμεταλλεύεται ολόκληρη την Κύπρο προσανατολίζεται με την πολιτικη των συμβιβασμων και υποχωρήσεων σε μια συμβιβαστικη λύση που θα διασφαλίζει τα οικονομικα -της συμφέροντα. Καμμια ενότητα δεν μπορει να να νοηθει εκτος απο την ταξικη ενότητα Ελληνοκυπρίων και Τουρκοκυπρίων σ' ένα αντιιμπεριαλιστικο, αντικατοχικο μέτωπο.

Έτσι η άρνηση «των επιστημονικων αρχων της ταξικης πάλης» βαρύνει την ηγεσία του ΑΚΕΛ — που υποστηρίζει τη γραμμη των υποχωρήσεων και τολμηρων βημάτων τόσο στον πολιτικο όσο και τον οικονομικο τομέα — παραπάνω απο κάθε άλλο. Κι αυτοι που ζουν σε γυάλινα σπίτια δεν πρέπει να ρίχνουν πέτρες.

Αλλα δυο παραδείγματα πολιτικης ασυνέπειας μας δίνει η ομιλία του κ. Φάντη: Να τί λέει:

«Οι ιθύνοντες κύκλοι του ιμπεριαλισμου και των κολοσσιαίων πολυεθνικων μονοπωλίων, προσπαθουν να φορτώσουν τις συνέπειες της κρίσης στους ώμους της εργατικης τάξης και των εργαζομένων μαζων. Χρησιμοποιώντας την κυριαρχίατους, επιβάλλουν ή αγωνίζονται να επιβάλουν μια πολιτικη «λιτότητας» (η υπογράμμιση δικήμας), όπως την αποκαλουν, που το κύριο περιεχόμενο και νόημά -της είναι επίθεση ενάντια στις κατακτήσεις της εργατικης τάξης και των εργαζομένων και μείωση του βιοτικου επιπέδου -τους».

Αυτα φαίνεται θα αφορουν άλλες χώρες κι άλλους λαους απο τους οποίους η καπιταλιστικη Κύπρος κι οι Κύπριοι εργαζόμενοιι εξαιρούνται. Γιατι αλλοιώτικα πως εξηγείται η πολιτικη της ηγεσίας της ΠΕΟ να διεκδικήσει φέτος χαμηλότερα αιτήματα λόγω της αύξησης που πληθωρισμου και της διεθνους καπιταλιστικης κρίσης που επηρεάζει όπως υποστηρίζεται, αρνητικα τους ρυθμους ανάπτυξης της κυπριακης οικονομίας;

«Εθελοντικες παραχωρήσεις» και «λιτότητα» λοιπον στη Κύπρο για να σωθει το καπιταλιστικο οικονομικο σύστημα. Αλλου, σε άλλε χώρες να πολεμηθει η πολιτικη της «λιτότητας». Στην Κύπρο όμως να υιοθετηθει, να φορτωθουν τα σπασμένα «στους ώμους της εργατικης τάξης και των εργαζομένων μαζων» γιατι έχουμε εθνικο θέμα.

Τέλος αφιερώνεται ένα μεγάλο μέρος της ομιλίας του κύριου Φάντη στην αναγκαιότητα της συνεργασίας Κομμουνιστων - Σοσιαλιστων σε παγκόσμια κλίμακα:

«Αυτη η κατάσταση της γενικης και μόνιμης κρίσης των κύριων καπιταλιστικων χωρων, που πλήττει τα πιο πλατια εργαζόμενα στρώματα χωρις να κάμνει διάκριση ανάμεσα σε κομμουνιστες, σοσιαλιστες και σοσιαλδημοκράτες, δημιουργει αντικειμενικα, τη δυνατότητα για συνεργασία και κοινο αγώνα ενάντια στην πολιτικη των μονοπωλίων και των κυβερνήσεων -τους, που θέλουν να φορτώσουν τις συνέπειες της κρίσης στην εργατικη τάξη και τους εργαζόμενους.

Κάτω απο αυτη την αντικειμενικη πραγματικότητα, το κύριο καθήκον είναι η αξιοποίηση στον ανώτατο δυνατο βαθμο των ευνοϊκων δυνατοτήτων που υπάρχουν για συνεργασία και κοινο αγώνα για την προώθηση κοινων σκοπων και επιδιώξεων που εξυπηρετουν τα πιο ζωτικα συμφέροντα των λαων».

Κι αλλου: ....

«Εκείνο που μπορει να επηρεάσει αρνητικα απο την πλευρα των κομμουνιστων την προώθηση και εφαρμογη των ορθων θέσεων ... είναι ο **σεχταρισμος** (η υπογράμμιση είναι δικη -μας) στην προσέγγιση και τον χειρισμο των θεμάτων τηςε συνεργασίας σε συγκεκριμένα ζητήματα».

Θαυμάσια λοιπον. Αλλου, σε άλλες χώρες οι κομμουνιστες — πάντα κατα τον κύριο Φάντη — πρέπει να υποστηρίζουν τη συνεργασία και τον κοινο αγώνα με τους σοσιαλιστες. Αλλου οι κομμουνιστες που δεν συνεργάζονται αποκαλούνται σεχταριστες. Στην Κύπρο όμως έχουμε εθνικο θέμα. Έτσι οι «κομμουνιστες» πρέπει να απορρίπτουν τα κοινα προγράμματα που προτείνουν οι σοσιαλιστες, πρέπει να τους βρίζουν και να τους συκοφαντουν. Εδω είναι Κύπρος κι οι «κομμουνιστες» δεν πρέπει να συνεργάζονται με τους ψευτοσοσιαλιστες της ΕΔΕΚ αλλα με τους πραγματικους σοσιαλιστες του ΔΗΚΟ.

Γιατι άλλο είναι τα λόγια κι οι διακηρύξεις για να συγκρατούμε την εργατικη τάξη της οποίας τα συμφέροντα δήθεν εκπροσωπούμε κι άλλο να εφαρμόζουμε στη χώρα -μας την επαναστατικη, Μαρξιστικη, εργατικη πολιτικη στην πράξη.

ο Δέλτας

20.000 ΟΙΚΟΔΟΜΟΙ ΣΕ ΑΠΕΡΓΙΑ

απο την 1η σελίδα συνέχεια

είναι κάτι που αντικειμενικα αναμένεται σαν αποτέλεσμα των σοβαρων δυσχερειων που αντιμετωπίζει τώρα η οικονομία. Η στάση του κεφαλαίου καθιστα τώρα την όξυνση πολυ πιο μεγάλη.

Είναι γνωστο πως στην οικοδομικη βιομηχανία πραγματοποιήθηκαν μετα το 1974 τεράστια κέρδη. Είναι ακόμα γνωστο πως οι οικοδόμοι αναγκάστηκαν να ξενητευτουν για να εξασφαλίσουν το μεροκάματο. Οι οικοδόμοι είναι ένα απο τα πιο καταπιεσμένα αλλα και προχωρημένοι κομματικα της εργατικης τάξης.

Η «σοσιαλιστική εκφραση» εκφράζει την ολόψυχη συμπαρασταση -της στους αγώνες των οικοδομων και υποστηρίζει ανεπιφύλακτα την απεργία που προγραμματίζεται για την ερχόμενη Τρίτη.

μια επιστολη στην «Σ.Ε»

Με αφορμη την αξιολόγηση δουλειας της κινηματογραφικης λέσχης Κύπρου

Η «ΕΚΦΡΑΣΗ» Ο ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ ΚΑΙ Η ΔΙΑΛΕΚΤΙΚΗ

Πήραμε μια μακροσκελέστατη επιστολη του κ. Ανδρέα Μακρίδη, Προέδρου της Κινηματογραφικης Λέσχης Λεμεσου, που αναφέρεται σε προηγούμενο άρθρο της «Σ.Ε» για την δουλεια και την δράση της Κινηματογραφικης Λέσχης Κύπρου.

Παρα το μέγεθος -της, την δημοσιεύουμε ολόκληρη χωρις περικοπες.

Επειδη ο χώρος της εφημερίδας -μας είναι λίγος και πολύτιμος η επιστολη του κ. Μακρίδη θα απαντηθει στην προσεχη-μας έκδοση.

Η ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Στο φύλλο 73 (12 Οχτώβρη 1979) της ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΗΣ ΕΚΦΡΑΣΗΣ, στη στήλη ΤΕΧΝΕΣ ... ΓΡΑΜΜΑΤΑ υπάρχει ένα άρθρο με τίτλο ΜΙΑ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ ΤΗΣ ΔΟΥΛΕΙΑΣ ΤΗΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΗΣ ΛΕΣΧΗΣ ΚΥΠΡΟΥ. Προσωπικα, διαβάζοντας αφτο το άρθρο ένοιωσα απόλυτα θιγμένος, έτσι που μια απάντηση να είναι απαραίτητη.

Παρ' όλο που το άρθρο είναι ανυπόγραφο θέλουμε να πιστέβουμε πως εκφράζει την ΕΚΦΡΑΣΗ και δεν είναι ένα κείμενο που δόθηκε απο την Κινηματογραφικη Λέσχη Λεφκωσίας. Άλλωστε κάτι τέτοιο ενισχύεται κι απο το γεγονος ότι δεν το είδαμε δημοσιευμένο σε καμμια άλλη εφημερίδα. Έτσι η απάντηση απευθύνεται καθαρα στην ΕΚΦΡΑΣΗ.

Και πρώτα πρώτα μια παρατήρηση ουσίας. Στην αρχη του άρθρου αναφέρεται: « ... Αξίζει να αναλύσουμε κάπως αφτα τα δεδομένα για να μπορούμε να κάνουμε σωστη, διαλεχτικη αξιολόγηση». Η ΕΚΦΡΑΣΗ λοιπον θέλει να κάνει διαλεχτικες αξιολογήσεις. Για να μπορει με τη σειρα του ο αναγνώστης να σκέφτεται διαλεχτικα. Το τί είναι διαλεχτικη δεν είναι της ώρας να αναλυθει. Οπωσδήποτε όμως δεν είναι διαλεχτικη αφτο που γράφεται αμέσως πιο κάτω: «Η όλη πραχτικη του κράτους απο την ανεξαρτησία ως σήμερα δείχνει μιαν παντελη παραγνώριση της σημαίας του κράτους απο την ανεξαρτησία ως σήμερα δείχνει μιαν παντελη παραγνώριση της σημασίας του κινηματογράφου, ακόμα και σαν πολιτικου όπλου. Η σχέση του κράτους με τον κινηματογράφο ήταν τυχαία και καθαριζόταν πάντα απο την σχέση που είχαμε με τα πρόσωπα τα οποία χρηματοδοτούσε».

Δηλαδη το άρθρο καθαρα ρίχνει ευθύνες στο κράτος (ασφαλως το αστικο)...για νέα παραγνώριση της σημασίας του κινηματογράφου, ακόμα και σαν πολιτικου όπλου. Και πως μπορουν αλήθεια οι διαλεχτικοί άνθρωποι να πέφτουν σε τέτοιες γκάφες, αφου και ο πιο αρχάριος διαλεχτικος ξέρει πως το Κράτος δεν είναι τίποτε άλλο παρα η οργανωμένη εξουσία της αστικης τάξης. Πως είναι δυνατο να ζητούμε απο αφτο το όργανο να δεί τον κινηματογράφο σαν πολιτικο οπλο. Εναντίον ποιου θα στρέψει αφτο το όπλο. Άστε που το κράτος ξέρει και παραξέρει ότι ο κινηματογράφος είναι όπλο, και ισα ισα το χρησιμοποιει, ασφαλως όχι όπως θέλουν οι διαλεχτικοι άνθρωποι, αλλα για να εξυπηρετήσει τα συμφέροντα του, σαν όπλο αντίδρασης, παραπλάνησης και αποκοίμησης των μαζων. Είναι επόμενο πως το πλάτεμα του κινηματογράφου στις ρίζες δεν μπορει σε καμμια περίπτωση νάχει φορέα το αστικο κράτος. Ακόμα, η σχέση του κράτους με τον κινηματογράφο δέν ήταν καθόλου τυχαία και δεν καθοριζόταν απο τη σχέση του κράτους με τον κινηματογράφο δεν ήταν καθόλου τυχαία και δεν καθοριζόταν απο τη σχέση που είχε με τα πρόσωπα τα οποία χρηματοδοτούσε. Η σχέση του με τον κινηματογράφο ήταν και θα είναι καλα μελετημένη, σαν μέρος του όλου εποικοδομήματος το οποίο χτίζει. Σε τέτοιες περιπτώσεις τίποτε δεν είναι τυχαίο. **Αν θέλει λοιπον η ΕΚΦΡΑΣΗ να κάνει διαλεχτικες αξιολογήσεις, δεν θάταν άσχημο να διαβάσει και λίγη διαλεχτικη.**

Στη συνέχεια το άρθρο προσπαθει να κάνει μια αναδρομη στην κατάσταση που υπήρχε στα κινηματογραφικα πράγματα του τόπου πριν την εμφάνιση της Κινηματογραφικης Λέσχης Λεφκωσίας. Αφτη την αναφορα, προσωπικα, δεν μπορω να την αναγνωρίσω σα μια σοβαρη, αντικειμενικη έρεβνα πάνω στο θέμα. Αναφέρεται μάλλον ότι ερχόταν στη σκέψη του συγγραφέα τη στιγμη που έγραφε. Δεν πιστέβω ότι μπήκε στον κόπο να μελετήσει σε βάθος το πρόβλημα, ανατρέχοντας σε παλια έντυπα και εφημερίδες, ρωτώντας ανθρώπους κλπ. Είναι δικαίωμα φυσικα του συγγραφέα να μη θέλει να μπει σε ένα τέτοιο κόπο, δεν είναι όμως δικαίωμα του να δίνει σφαλερες εντυπώσεις στους αναγνώστες -του. Άλλωστε οι αναφορες που κάμνει είναι τόσο μεροληπτικες που μας δίνει την εντύπωση πως δεν τον πολυενδιαφέρει, η ουσία του προβλήματος, αλλα έτσι τροχάδιν να προσπεράσει τα προηγούμενα για να καταλήξει στην μόνη αξιόλογη προσφορα, της Κινηματογραφικης Λέσχης Λεφκωσίας. Αλλα κι αφτη η τοποκίστικη συμπάθεια στη Λεφκωσία τί φανερώνει;

Μήπως για τον συγγραφέα, Κύπρος είναι μόνο η Λεφκωσία. Αναφέρω λοιπον και μερικες άλλες προσπάθειες που τουλάχιστον έπρεπε να αναφερτουν. Η Κινηματογραφικη Λέσχη Λεμεσου λειτουργει σχεδον χωρις διακοπη απο τον Μάη του 1974. Πριν απ' αφτη υπήρξε στη Λεμεσο μια άλλη Λέσχη έστω με σύντομη προσφορα. Ο υποφαινόμενος και μερικοι άλλοι άνθρωποι, στο μέτρο που μπορουν, δίνουν μια αξιοπρόσεχτη παρουσία με διαλέξεις, κριτικες και άρθρα στις εφημερίδες και τα περιοδικα. Τώρα τελεφταία υπάρχει Κινηματογραφικη Λέσχη και στη Λάρνακα. Εδω και δυο χρόνια λειτουργει, τα Καλοκαίρια, στη Λεφκωσία η μοναδικη αίθουσα ταινιων τέχνης (Κωνστάντια). Στη Λεμεσο λειτούργησε το Καλοκαίρι το ΘΕΜΕΛΙΟ. Ακόμα δεν έπρεπε να παραλειφθουν και μερικες προσπάθειες για τη δημιουργία καλου κινηματογράφου στην Κύπρο (ΚΥΠΡΟΣ Η ΑΛΛΗ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ, ΟΙ ΠΥΡΟΒΟΛΙΣΜΟΙ ΠΟΥ ΠΕΣΑΝ ΤΗΝ ΑΥΓΗ ΔΕΝ ΗΤΑΝ ΟΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΙ, ΤΟ ΚΟΚΚΙΝΟ ΠΑΝΩ ΣΤΟ ΜΑΥΡΟ κλπ).

Που βάζετε την δράση όλων αυτων. Μήπως θέλετε να την μηδενίσετε για να φαίνεται πιο φουσκωμένη η προσφορα της Κινηματογραφικης Λέσχης Λεφκωσίας; Εδω το πρόβλημα δεν είναι ποιος κερδίζει τες δάφνες και την αναγνώριση, το πρόβλημα είναι ότι μια ... σωστη διαλεχτικη αξιολόγηση ... οφείλει να μεταφέρει στον αναγνώστη, ότι σ' αφτο τον τόπο υπάρχουν δυνάμεις που κινούνται έξω απο το κατεστημένο και, στο βαθμο που τους επιτρέπουν οι συνθήκες, πολεμουν για να στήσουν κάτι καλύτερο.

Στη συνέχεια το άρθρο προσπαθει να εξηγήσει ... γιατι η Δράση της Κινηματογραφικης Λέσχης Κύπρου τα τελευταία δύο χρόνια είναι κάτι το ιδιαίτερα σπουδαίο. Στον αριθμο 3 γράφει: Η σωστη συνειδητοποίηση του ρόλου και της δουλειας της Λέσχης. Απο το συγκεκριμένο περιεχόμενο των προβολων και τις επιμέρους αναφορες του Δ.Σ. φαίνεται αποκρυσταλλωμένη η πίστη πως η Λέσχη είναι καταρχην και κύρια ένα πολιτιστικο σωματείο, με σκοπους που αφορουν την προώθηση της τέχνης του κινηματογράφου. Παράλληλα συμπληρώνεται αυτη η θέση με τη συνειδητοποίηση πως δεν μπορει να υπάρξει καθαρα και αυστηρη πολιτιστικη δράση αποκομμένη απο τους υπόλοιπους τομεις της ζωης, και κυρίως σε μια χώρα που βρίσκεται σε ημικατοχη. Αυτη η θεωρία αποτέλεσε τη. χρυση τομη της λειτουργίας της Λέσχης, με τα θαυμάσια αποτελέσματα που βλέπουμε. Αποφεύχθηκε τόσο η λανθασμένη ιδεαλιστικη θέση της τέχνης, που έχουν εκφραστει κατα καιρους στον κυπριακο χώρο. Στην πράξη η θέση της Λέσχης έχει εφαρμοστει με το ρίξιμο του βάρους στις προβολες ταινιων με πολιτικο και κοινωνικο περιεχόμενο που συμβάλλουν άμεσα ή έμμεσα στη πολιτικη συνειδητοποίηση κλπ.

Οι αντιδράσεις που υπάρχουν σ' αυτη την αναφορα είναι παραπάνω κι απο κτυπητες. Γιατι, ενω «η Λέσχη είναι κατ' αρχην και κύρια ένα πολιτιστικο σωματείο με σκοπους που αφορουν **την προώθηση της τέχνης του κινηματογράφου** (η υπογράμμιση είναι δικη -μου), στην πράξη η Λέσχη ρίχνει το βάρος σε ταινίες με πολιτικο και κοινωνικο περιέχομενο που συμβάλλουν άμεσα ή έμμεσα στην πολιτικη συνειδητοποίηση. Έτσι, μια και η αξιολόγηση της ΕΚΦΡΑΣΗΣ είναι διαλεχτικη, τούτο δεν μπορει να σημαίνει παρα ότι η Λέσχη παίζει ένα ρόλο πολιτικο, συμβάλλει στη πολιτικη συνειδητοποίηση των μαζων, δηλ. οι μάζες καλούνται να μην είναι παθητικοι δέχτες της κοινωνικης πραγματικότητας, να συνειδητοποιήσουν αφτη την πραγματικότητα και, αφου διαπιστώσουν πως είναι σκάρτη, να την ανατρέψουν, δηλ. να κάνουν σε κάποιο στάδιο την επανάσταση, η οποία θα φέρει την αλλαγη της πραγματικότητας. Πιστέβω πως μόνο έτσι νοείται πολιτικη συνειδητοποίηση και καλα κάνει η Λέσχη που την επιδιώκει. Κι όμως η έκφραση μας λέει ότι η Λέσχη απόφυγε

την αριστερίστικη και πότε όχι; Ακόμα, αν η θέση είναι σωστη γίνεται αυτόματα λανθασμένη αν της κολλήσουμε την ετικέττα «αριστερίστικη».

Και κάτι ακόμα. Αν οποιασδήποτε απο το επιτελείο της ΕΚΦΡΑΣΗΣ πιστέβει πως ρίχτηκε ποτε σ' αφτο τον τόπο η θέση της επανάστασης μέσω της τέχνης, με την έννοια ότι η τέχνη θα κάνει επανάσταση η πιο χοντροκομμένη ότι όταν οι Κύπριοι δουν κάμποσες προοδευτικες ταινίες, απαγγείλουν μπόλικα ποιήματα κλπ θα γίνουν επαναστάτες, γελλιέται ανεπανόρθωτα. Και να πάψουν να διαστρεβλώνουν ασύστολα τα πράγματα. Όμως η τέχνη, σαν στοιχείο του εποικοδομήματος συμβάλλει άμεσα ή έμμεσα στην πολιτικη συνειδητοποίηση, όπως παραδέχεται και η ίδια η ΕΚΦΡΑΣΗ. Εχτος που γι' αφτην η πολιτικη συνειδητοποίηση, όπως να σημαίνει ... παλαμάκια και Ζήτω, κι όχι ένα πιο ουσιαστικο ανέβασμα των μαζων.

Στον αριθμο 5 παρατηρούμε μια άλλη .. διαλεκτικη κοτσάνα, που αφτη τη φορα είναι και ύποπτη. Γράφει ανάμεσα στ' άλλα. «Η οικονομικη αυτοτέλεια διαφοροποιει τη Λέσχη απο οποιαδήποτε εταιρεία, επιχείρηση ή άτομα που ασχολούνται με τον κινηματογράφο (ακόμα και με τον καλο κινηματογράφο) και έχουν σαν κίνητρο και οικονομικη βάση και το κέρδος. Η αυτοτέλεια αυτη εγγυάται στη Λέσχη μια πορεία χωρις συμβιβασμους σε επεμβάσεις με εξωκινηματογραφικα κίνητρα». Δηλαδη πώς το εννοείται εσεις κάτι τέτοιο (ενδιαφέρομαι φυσικα για τους ανθρώπους που ασχολούνται με τον καλο κινηματογράφο και που παραδέχεστε πως υπάρχουν), τι σημαίνει ότι οι άνθρωποι αφτοι έχουν για επιδίωξη το κέρδος. Δηλ. με τη δικη -σας λογικη οι άνθρωποι αφτοι πρέπει να κάμνουν παραστάσεις και να παρακαλουν να μην έχουν θεατες, να εύχονται να ζημιώσουν για να μην έχουν επιδίωξη το κέρδος. Κι ύστερα, πως θα συνεχίσουν να .. ασχολούνται με τον καλο κινηματογράφο ... αφου θάχουν συνέχεια ζημια. Και γιατί αυτοι οι άνθρωποι, αφου είναι κερδοσκόποι ... ασχολούνται με τον καλο κινηματογράφο ... Ξέρετε εσεις πολλους που πλούτισαν ασχολούμενοι με τον καλο κινηματογράφο ... και ιδιαίτερα στο τόπο -μας που «ίδιοι παραδέχεστε πως είναι δύσκολα τα πράγματα ... Γιατι να μην ανοίξουν ένα εργοστάσιο «ετοίμων ενδυμάτων», για παράδειγμα, που έχει πέραση ... Δηλαδη εσεις δεν βλέπετε τίποτα πέρα του κέρδους ... μια αγάπη, ένα πάθος για το σινεμα. Και στο κάτω-κάτω γιατι εσεις νάχετε το δικαίωμα να επιδιώκετε το κέρδος είτε σαν καθηγητες, είτε σαν αρχιτέκτονες, ή οτιδήποτε άλλο κι αφτοι οι άνθρωποι να μην το έχουν. Γιατι αφτοι είναι συμβιβασμένοι και σεις όχι. Κι εσεις νάσαστε κι απο πάνω διαλεχτικοι. Κι αφτοι αριστεριστες και τα ρέστα. Ε! Μάλιστα κύριοι διαλεχτικοι, ο κινηματογράφος είναι τέχνη, αλλα είναι και δουλεια. Κι όποιος ασχολείται μαζί-του σαν επάγγελμα πρέπει να κερδίσει για να ζήσει. Όπως κι εσεις δουλέβετε για να ζήσετε. Αλλα γιατι αυτοι που δουλεύουν με στόχο το κέρδος νάναι σώνει και καλα συμβιβασμένοι. Και μόνο η Λέσχη νάναι ασυμβίβαστη. Εσεις δεν παραδέχεστε άλλες προσπάθειες που μπορουν να εξυπηρετήσουν το ίδιο καλα τους ίδιους σκοπους ... Μόνο οι Λέσχες ... Στην Ελλάδα που βάζετε το *STUDIO* και την ΑΛΚΥΟΝΙΔΑ που η ίδια η Λέσχη πολλες απο τις ταινίες -της τις εξασφαλίζει απο κει ... Και η ίδια η Λέσχη δηλαδη δεν έχει επιδίωξη το κέρδος, δεν θέλει να πάνε καλα τα οικονομικα -της για να φέρει καλύτερες ταινίες και καλύτερα αποτελέσματα. Τα ερωτήματα είναι ξεκάθαρα: Θεωρείται τη Λέσχη ότι μπορει να μονοπωλει τη δουλεια στο χώρο του κινηματογράφου; Είναι η Λέσχη ανταγωνιστης των άλλων προσπαθειων; Αν εσεις δεν αναγνωρίζετε άλλες προσπάθειες που ασχολούνται με τον καλο κινηματογράφο κι έχουν για επιδίωξη το κέρδος, θεωρείται σωστο κάθε ομάδα ατόμων να ανοίγει κι απο μια Λέσχη; Δεν βλέπετε καμμια διαφορα στους στόχους και προοπτικες μιας Λέσχης απο τις άλλες προσπάθειες; Περιμένουμε μια κάποια απάντηση.

Κ. Μακρίδης

(Υ.Γ: Εγω είμαι ένας απο τους ανθρώπους που ασχολήθηκα με τον καλο κινηματογράφο σαν «επιχειρηματίας», παράλληλα με την ιδιότητα -μου σαν Πρόεδρος της Κινηματογραφικης Λέσχης Λεμεσου. Σύμφωνα με τη δικη -σας λογικη, θάπρεπε να θεωρούμαι σαν ασυμβίβαστος στες δραστηριότητες -μου στη Λέσχη και σαν συμβιβασμένος σαν άνθρωπος που επιδιώκει το κέρδος. Οπωσδήποτε, το καλοκαίρι που μας πέρασε κατάφερα να προβάλω στο ΘΕΜΕΛΙΟ -μου 4 συνολικα ταινίες. Ύστερα κατάφεραν οι άλλοι και με έκλεισαν. Η ζημια που μου έμεινε ξεπερνα τις χίλιες λίρες. Ερώτηση: Δέχεται η ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΚΦΡΑΣΗ να μοιραστει τη ζημια -μου;)

ΚΑΙ ΠΑΛΙ ΣΤΗΝ ΠΡΩΤΟΠΟΡΕΙΑ ΟΙ ΜΑΘΗΤΕΣ

Οι τελευταίες μαθητικες διαδηλώσεις και ο ρόλος της Δ.Ν. Δώρου Λοΐζου

Στες 15 του Δεκέμβρη 79 πράχτορες του σιωνισμου σκότωσαν στην Κύπρο δύο Παλαιστίνιους αγωνιστες.

Το στιγερο αυτο έγκλημα ενάντια στην Παλαιστινιακη Επανάσταση φανερώνει τες μεθόδους που ο ιμπεριαλισμος είναι αποφασισμένος να χρησιμοποιήσει ενάντια σε κάθε αγωνιστη που πολεμα εναντίον -του, για την ανάχτηση μιας χαμένης πατρίδας.

Ο Κυπριακος λαος και οι μαθητες, διαδήλωσαν με μαχητικες εκδηλώσεις την απέχθεια -τους προς τους πράχτορες του Ιμπεριαλισμου - σιωνισμου που παραμένουν στην Κύπρο και ζήτησαν την απομάκρυνση της πρεσβείας του Ισραήλ.

Ιδιαίτερη ήταν η μαζικη συμμετοχη των μαθητων, που παρα τες απειλες και τες πιέσεις των διευθύνσεων των σχολείων -τους, κατέβηκαν στους δρόμους της Λευκωσίας δείχνοντας την αντίθεση -τους προς τους εχθρους του Παλαιστινιακου λαου, αλλα και γενικα των εχθρων κάθε λαου που αγωνίζεται για πραγματικη ελευθερία και κοινωνικη απελευθέρωση.

Ήταν οι πρώτες εκδηλώσεις που έγιναν μετα απο μεγάλη κάμψη του μαθητικου κινήματος. Οι μαθητες μετα απο μεγάλο διάστημα γενικης στασιμότητας συγκλονίστηκαν απο το έγκλημα και αμέσως συνειδητοποίησαν πως ο αγώνας του Κυπριακου και Παλαιστινιακου λαου είναι κοινος.

Φυσικα οι αντιδραστικοι κύκλοι των σχολείων δεν έπαψαν να απειλουν τους μαθητες με αποβολες (πχ στο Κεντρικο Γυμνάσιο, στο Αρρένων Κύκκου κλπ).

Αλλα παρόλες τες δυσκολίες η πλειοψηφία των μαθητων κινητοποιήθηκε και έδειξε για ακόμα μια φορα πως ο μαθητόκοσμος -μας είναι αρκετα ώριμος για να καταλάβει ωρισμένες καταστάσεις και να παίξει σημαντικο ρόλο στες πολιτικες εξελίξεις του τόπου -μας.

Ασφαλως συναντήσαμε πολλα τεχνητα προβλήματα και ακόμα τες αντιδραστικες απόψεις μιας μειοψηφίας μαθητων. Αλλα τα διδάγματα των διαδηλώσεων είναι σημαντικα για την εξέλιξη του μαθητικου κινήματος.

Η Δημοκρατικη Νεολαία Δώρου Λοΐζου έπαιξε τον πρωτοπόρο ρόλο στις κινητοποιήσεις των μαθητων. Μέσα απο τις συντονιστικες επιτροπες, μέσα απο τις τάξεις κατάφερε να συσπειρώσει τους μαθητες να αντιμετωπίσουν τες απειλες της διεύθυνσης και να λάβουν μέρος στη διαδήλωση.

Είμαστε αποφασισμένοι να συνεχίσουμε τον αγώνα και συγχαίρουμε τους συμμαθητες-μας και τες συμμαθήτριες -μας για τις αγωνιστικες κινητοποιήσεις των σχολείων.

Όσο για την άγρια συκοφαντικη επίθεση που εξαπέλυσε εναντίον -μας ο αντιδραστικος τύπος («Σημερινη», «Μεσημβρινη» κλπ) την αντιπαρερχόμαστε γνωρίζοντας πως ο λαος- μας είναι περήφανος για τους μαθητες -του που σαν μελλοντικοι πολίτες αυτης της κοινωνίας έχουν πλατύτερα ενδιαφέροντα απο τα μαθήματα -τους και ξέρουν να συμπαραστέκονται στους λαους που αγωνίζονται μαζί-μας ενάντια στον ιμπεριαλισμο και κάθε μορφής καταπίεση και εκμετάλλευση.

— Ο ΑΓΩΝΑΣ ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

Μ.Π. Μαθήτρια της Δημοκρατικης Νεολαίας Δώρου Λοΐζου.

σοσιαλιστικη εκφραση

Για ένα χρόνο: 24 φύλλα
Εσωτερικο: £2.000
Εξωτερικο:
Ελλάδα: £3.000 ή 300 δρ.
Ευρώπη: £4.000 ή $12.000
Αμερικη: £5.000 ή $15.000
Αυστραλία: £6.000 ή $15.000 (Αυστρ.)

Η Σοσιαλιστικη Έκφραση διατείθεται στα Γραφεία της Σοσιαλιστικης Νεολαίας ΕΔΕΝ και στα περίπτερα.

Για την αλληλογραφία:
Σοσιαλιστικη ΕΚΦΡΑΣΗ
Τ.Κ. 1064
ΛΕΥΚΩΣΙΑ—ΚΥΠΡΟΣ